

Kullattu kakkalapio

Päivi Kannisto

Siniplaneetta

Kirjatohtorin Tietovisan e-kirjapalkinto: Siunattu kaapu

Sensuroitu novellikokoelmasta Kullattu kakkalapio

Kirjoittanut FT Päivi Kannisto

Julkaistu elektronisesti 6.8.2008

1. painos

Luokitus: 82.14 Kertomakirjallisuus

Tämä Kirjatohtorin tietovisan palkintonovelli on tarkoitettu ainoastaan henkilökoh-
taiseen käyttöön. Sinulla ei ole oikeutta julkaista, muuttaa eikä jaella sitä.

Painetun Kullatun kakkalapion kustantaja on Siniplaneetta Oy, Piettasenkatu 44 B
23, 33580 Tampere, sähköposti palvelut@siniplaneetta.fi, www.siniplaneetta.fi.
Kirja julkaistiin lokakuussa 2007.

Päivi Kannisto ottaa mielellään vastaan palautetta ja kysymyksiä. Niitä voi lähettää
sähköpostitse osoitteella Paivi.Kannisto@gmail.com. Kanniston kirjallisuusaiheinen
blogi löytyy osoitteesta <http://kirjatohtori.blogspot.com> ja matkablogi osoitteesta
<http://paivisanteri.blogspot.com>.

Tutustu myös muihin Päivi Kanniston kirjoittamiin [e-kirjoihin](#).

13n50 100e29

Siunattu kaapu

Pira kuljetti morsianta aina mukanaan. Tämä oli yhtä pitkä kuin Pirakin, mutta muuta hänestä ei juurikaan tiedetty, sillä huntu paljasti vain mustalla kajalilla rajatut, mantelinmuotoiset silmät. Ne loistivat kirkkaina, joskus jopa leikillisen viettelevinä pitkien, säntillisesti kaartuvien ripsien varjosta. Kyllä Pira oli onnen mies, kun sai tuijottaa sellaisiin silmiin, poikamiestuttavat huokailivat ja kuvittelivat mielessään, mitä muita suloja musta kaapu alleen kätki.

Pira oli nuori mies, uransa alussa, eikä morsiankaan voinut olla häntä kovin paljon vanhempi, sillä se olisi ollut sopimatonta. Naisen tausta oli myös hämärän peitossa, mutta kukaan ei voinut kiistää hänen hartauttaan. Hän rukoili viidesti päivässä, kuljetti rukousmattoa aina kainalossaan pienellä rullalla, ja kävi moskeijassa joka ilta. Se olikin ainoa hetki, jolloin hän erosi hetkeksi miehestään poistuaikseen naisten puolelle. Muuten hän seiso i aina puolisonsa rinnalla, paitsi tietysti miehen ahertaessa toimistossaan. Silloin vaimo pysyi kotona. Mitä hän teki? Tuttavat kohauttelivat hartioitaan. Mitä nyt naiset yleensä tekevät, kutovat sukkaa, leipovat, hoitavat lapsia. Mutta parilla ei ollut lapsia. He olivat vastanaineita eikä perillisistä ollut vielä tietoa – vaikka kukapa sitäkään oli vannomaan. Metrin levyisen kaavun alle saattoi kätkeytyä mitä tahansa, kuiskittiin merkitsevästi ja tarkkailtiin, miten kaapu laskostui morsiamen istuutuessa, kumartuessa tai laskiessa käden vyötärölleen.

Morsian ei ollut puheliasta sorttia. Itse asiassa kukaan Piran ystäväistä saati sukulaisista ei ollut vielä kuullut hänen lausuvan sanaakaan. Rukouksensakin hän mutisi äänettömästi huntunsa suojassa niin, ettei kukaan osannut sanoa, minkälaista suloliverrystä hänen huuliltaan pääsi. Tarkkaan vartioi aarrettaan, poikamiesystävät huokasivat. Edes ystävyiden siteet eivät saaneet miestä avautumaan, vaikka nämä

vihjailivatkin jaetun ilon autuudesta.

Kumjaita Piran salamyhkäisyys ärsytti. Vaikka morsian oli aina Piran mukana kaiken maailman arvioitavana, ei hänestä ollut saatu enempää irti kuin mykästä kivipatsaasta.

– Mikä tämä on naisiaan, kun ei ole synnyttänyt miehelleen perillistä, Kumjai vaahtosi ramadanin päättymisen juhlissa. – Lapset, ne ovat elämän suurin rikkaus ja sisältö. Naisen paikka on äitinä ja taloudenhoitajana, siinä kaikki.

Piran vanhemmat kuuntelivat Kumjaita kuola valuen ja kädet kananpojista rasvaisina.

– Totisesti lapsissa on tulevaisuus ja toivo, ja luonnotonta on jos tuore miniä ei niitä meille pian synnytä, appivanhemmat puhkuivat kananuijia heilutellen.

Kumjai alkoi levittää huhua, että Piran morsian oli syntymästään saakka epämuodostunut ja piilotteli siksi kaapunsa alla. Samasta syystä pari ei luonnollisesti voinut tuottaa jälkeläisiä. Toisen, Kumjain ehtymättömän mielikuvituksen esiin loihtiman tarinan mukaan morsian oli ulkomaalainen. Toisinaan Kumjai kauhistutti kuulijoitaan vihjaamalla, että morsian oli alaikäinen, toisinaan taas että tämä oli jo keski-ään ylittänyt vanha ämmä. Kumjai halusi epätoivoisesti raivata vanhan ystävänsä tieltään. Pomo oli suunnittelemassa ylennystä toiselle heistä eikä Kumjailla ollut varaa testata pätevyyttään, sillä hänen vaimonsa oli tiineenä. Kumjaissa, tai pikemminkin vaimon pyöreässä vatsakummussa, tulevaisuus ja toivo ruumiillistuivat parhaillaan.

Huhut levisivät. Pian työpaikalla kerrottiin toimistopäällikön piilottelevan kotonaan Frankensteinin morsianta. Pira oli pitkään itse tietämätön aiheuttamastaan kohusta, mutta viimein asia kantautui hänenkin korviinsa. Hän vaikenä, tutkiskeli asiaa sydämessään ja mietti, mikä olisi sopiva lähestymistapa näinkin arkaan aiheeseen näinkin arkana ajankohtana.

Pira keskusteli vakavasti morsiamensa kanssa. Tämä korotti huntuaan ja suuteli miestänsä intohimoisesti.

– Teen mitä ikinä tahdot, morsian kuiskasi. Hänen äänensä oli käheä, kenties liikutuksesta, kertoi keittiössä salakuunnellut palvelustyttö, sillä hänkään ei ollut vielä koskaan kohdannut emäntäänsä kasvoista kasvoihin, ilman huntua. Morsian puki ja riisui itse, ja palvelustyttö epäili, ottiko tämä nukkumaan käydessäänkään huivia kasvoiltaan. Kyllä oli totisesti Pira ostanut sian säkissä, tyttö kertoi Kumjain talossa palvelevalle kollegalleen, joka puolestaan välitti uutisen eteenpäin isännälleen.

Kumjai mietti, miten hän saisi morsiamen paljastettua, sillä hän ei hetkeäkään epäillyt, etteikö suhteessa ollut jotain hämärää. Tiukimpiakin uskonnollisia säädöksiä noudattavissa perheissä vaimot tekivät itseään tykö, jollei muuten niin myötäilemällä miestensä puhetta jonninjoutavalla kälätyksellään, ja milloin vain naisia oli paikalla, heittämällä huntunsa ja kaapunsa nurkkaan. Piran morsian ei ollut tietävästi tehnyt koskaan kumpaakaan. Varsinainen Outolempi, Kumjai hymähti.

Kumjai ei päässyt skandaalinkäryisissä suunnitelmissaan pitkälle, kun Pira otti itse ohjat käsiinsä. Hän kutsui kollegansa illalliselle. Kumjai istui Piran suuren talon salissa ja ihmetteli morsianta, joka istui miehensä vierellä liikahtamatta. Muissa taloissa eukot olisivat jo luikkineet kyökin puolelle ennen kuin vieraat olisivat saapuneetkaan, Kumjai mietti ärsyntyneenä.

– Piijat keittiöön, nämä ovat miesten juttuja, hän heitti kiukuissaan.

Morsian istua tönötti sulhasensa vieressä liikahtamatta, ja koska talon isäntä ei kommentoinut asiaa mitenkään, ei Kumjai uskaltanut pistelöidä enempää. Mutta ilmapiiri oli jo kiristynyt. Kumjai tuijotti sanattomana morsianta, joka vain räpsytteli pitkiä ripsiään kainona.

– Huoranko kanssa olet mennyt avioon vai mitä sitä niin pitää salailla? Kumjai lopulta ärähti.

Pira kiivastui. Tänne ei tultu huorittelemaan hänen morsiantaan. Olipa Kumjailla otsaa, hän päivitteli, mutta lisäsi pahansisuihin ilme kasvoillaan, että nyt katsottaisiin, oliko miehellä munaa seistä sanojensa takana.

– Minä väitän, että morsiamellani on enemmän munaa kuin sinulla, Pira sanoi luoden uhmakkaan katseen Kumjaihien.

– Ähläm sähläm, Kumjai huudahti kiukustuneena, kiskaisi housunsa alas ja sieppasi vehkeensä ylpeänä esille. Morsian arvioi sen nopealla silmäyksellä katkenneen lyijykynän mittaiseksi ja nykäisi päänsä ylpeänä ylös.

– Assalam aleikum, hän huudahti ja pyllisti Kumjaille. Morsiamen jalkojen välistä roikkui patukka, joka oli suurempi kuin yksikään Kumjain koskaan näkemä hieromasauva. Sitä paitsi se oli orgaaninen. Kumjai haukkoi henkeään.

– Miten? Kuka? Mutta sehän on kaksineuvoinen, hän änkytti. – Luonnontonta, ja vehjekin aivan luonnottoman kokoinen. Kirottu olkoon tämä onneton talo, hän huusi vetäen housut ylös. Ei mennyt minuuttiakaan kun mies oli karannut ovesta pähkien päässään, minkälainen silmänkääntötempu tässä oli tapahtunut. Eihän kaksineuvoisia kai enää tähän maailman aikaan ollut olemassa ja sitä paitsi jos olikin, mitä syytä Piralla olisi ollut paljastaa karmeaa salaisuutta. Tämän täytyi olla Piran hulvattoman, joskus jopa sairaan huumorintajun kukkanen.

– Mies sai ansionsa mukaan ja huhut lisää pontta, Pira nauroi miehen häivyttä. Hän kantoi morsiamen makuuhuoneeseen rinta ylpeydestä kaarellaan.

– Paremmiin ei olisi yksikään komedienne voinut näytöstä esittää, hän sanoi ja kohotti morsiamensa huntua. Kauniit kasvot olivat yhtä hymyä, ja täyteläiset huulet puristuivat hänen huuliaan vasten. Pira liu'utti kättään morsiamen kasvoilta kaulalle, aataminomenaan, ja alas, alas.

– Siunattu kaapu, Pira huokasi.

Kullattu kakkalapio

Kullattu kakkalapio on hulvaton ja syväluotaava matka maailman ympäri. Kertomusten henkilöt kamppailevat ihmissuhteissa, työssä ja lomalla kuudessa maanosassa. Suomessa tapaamme mm. extreme-matkaa tekevän konttaajan Kauniaisissa, Venäjällä vapaata rakkautta janoavan hipin, Thaimaassa neuvottoman vallankumouskenraalin, Argentiinassa kieroutuneen äiti-poika-suhteen vangin, Uudessa-Seelannissa kerskakierrättäjän ja Brasiliassa joukon kekseliäitä matkailuyrittäjiä.

www.siniplaneetta.fi

Pätölä

Murhaaja

Addiktio

Kirjeystävä

Tappaja-

sovellus

Katalogi-

mainen

Unelmaloma

Tulva

Hippi

Brasilia, Bras